

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **JUDr. M. P., správca konkurznej podstaty úpadcu A., IČO: X., S., zastúpený JUDr. D. T., advokátkou, S.**, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad Michalovce**, Sama Chalúpku č. 18, Michalovce, *za účasti: T. U., nar. X., bytom S.*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 2011/00548/R-24/Dr.Oz zo dňa 18.01.2011, na odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sp/2/2011-69 zo dňa 28.10.2011, v spojení s opravným uznesením č. k. 7Sp/2/2011-89 zo dňa 16.03.2012, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporcu **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 7Sp/2/2011-69 zo dňa 28.10.2011, v spojení s opravným uznesením č. k. 7Sp/2/2011-89 zo dňa 16.03.2012, zrušil rozhodnutie odporcu č. 2011/00548/R-24/Dr.Oz zo dňa 18.01.2011 podľa § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v platnom znení (ďalej len „O. s. p.“) z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. e) O. s. p v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p. a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie. Rozsudkom tiež zaviazal odporcu, aby zaplatil navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 392,73 Eur.

Proti rozsudku krajského súdu podal odporca včas odvolanie proti výroku o náhrade trov konania a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak,

že navrhovateľovi sa náhrada trov nepriznáva. Dôvodil tým, že reštitučné nároky boli obsahovo a vecne rovnaké a týkali sa tej istej nehnuteľnosti, avšak krajský súd ich v záujme hospodárnosti konania nespojil. Ďalej odporca uviedol, že krajský súd v rovnakej veci priznal vždy iné trovy konania a poukázal na možnú snahu navrhovateľa o účelové získanie finančných prostriedkov.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu vyjadril podaním zo dňa 09.01.2012, v ktorom uviedol, že trovy konania vypočítal v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a že krajský súd rozhodol vo veci správne, pričom odporca spojenie vecí nikdy nenavrhol. Navrhovateľ tiež poukázal na skutočnosť, že proti rozhodnutiu krajského súdu odvolanie nie je prípustné a poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 1Sžr/130/2011 a 1Sžr/143/2011.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie odporcu smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné a preto ho bolo potrebné v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. odmietnuť.

Podľa § 250j ods. 4 veta prvá a druhá O. s. p. súd uvedie vo výroku rozsudku ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, pričom na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku.

Z výroku rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sp/2/2011-69 zo dňa 28.10.2011, v spojení s opravným uznesením č. k. 7Sp/2/2011-89 zo dňa 16.03.2012, odvolací súd zistil, že krajský súd zrušil rozhodnutie odporcu č. 2011/00548/R-24/Dr.Oz zo dňa 18.01.2011 podľa § 250q ods. 2 O. s. p. a § 250j ods. 2 písm. e) O. s. p.

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá O. s. p. je opravný prostriedok prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti.

Podľa § 250s veta druhá O. s. p. je proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b).

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Skutočnosť, že súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie odporcu podľa § 250j ods. 2 písm. e) O. s. p., má za následok, že odvolanie proti takémuto rozhodnutiu súdu podľa § 250s O. s. p. nie je prípustné – ani do merita veci, ani voči trovám konania. Rovnaký názor vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 181/2011-35 zo dňa 14. septembra 2011, v ktorom s odvolaním sa na § 246c ods. 1 vetu druhú O. s. p. uviedol, že vzhľadom na toto ustanovenie je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku akýkoľvek opravný prostriedok (teda aj odvolanie proti výroku o náhrade trov konania) prípustný iba vtedy, keď je to v tejto časti výslovne ustanovené.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti musel Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sp/2/2011-69 zo dňa 28.10.2011, v spojení s opravným uznesením č. k. 7Sp/2/2011-89 zo dňa 16.03.2012, odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. a § 250s veta druhá O. s. p. ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. novembra 2012

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková